

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1921. - ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 125

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΜΑΪΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΕΠΙΤΑΓΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
(ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Ετησία	δρ. 15.-	Εξάμ.	δρ. 8
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		> 20.-		> 10
ΑΜΕΡΙΚΗΣ		> Δολ. 4.-		> Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Συντάκται και συνεργάται οι καλλίτεροι και γνωστότεροι των Ελλήνων δημοσιογράφων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΤΗΝ ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑ

ΑΝΤΙΟ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΠΑΓΙΔΕΣ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο φίλος μου κ. "Εσπερος" έγραψε προχθές...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Εν ημέραις πολέμου, η Μαντώ αισθάνεται...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ερωτούσα λοιπόν εις το προηγούμενον...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Αλλ' ανεξαρτήτως της αισθητικής αυτής...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Πλήρης αυτοπεποίθησης λοιπόν παρουσιάζεται...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Οι ποιηταί ήμπορουν όσο θέλουν να...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Την περασμένην εβδομάδα ήλθεν ο άνεμιός...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ο πεζότατος γιαιρός τολμά να την ερωτήσει...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Γνωρίζω σεβαστία κυρία που πλησιάζει...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Και έπρόσθεσε μελαγχολικά...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ελληνίδες - Ελληνες της γνώμης σας

Μιλούσε για τον άνδρα της και για το παιδί της...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ενας επαρχιώτης, ο όποιος ήλθε τελευταίως...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Οι ουφραζέτες ξεσπαθώνουν, αλλά και οι οικογενείς...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ερωτά η καθαρύουσα εις μια γλώσσα...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Όχι, αλλά τα οικονομικά μου μέσα δεν μου επιτρέπουν...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Και προχωρών στο στρατόπεδον των αντιπαλών...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Υπερ της δημοτικώς ψηφίζουσιν οι κ. κ. Η. Βουτέρης...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Είπα στον άνδρα μου πως τα καινούργια μου...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Κατά της χειραφετήσεως ψηφίζουσι επίσης αι κυρία...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Υπερ της Καθαρευούσης ψηφίζουσι άνεπιφύλακτως...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Συνέχεια εκ του προηγούμενου
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Το πρώτο που είδε, το πρώτο που σκέφθηκε...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Σωστό καινούργιο. Δεν τού φτάνει...
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

MARIE CORELLI

ΝΤΟΛΟΡΕΣ

MET. EK TOY AΓΓAIKOY YΠO A-140S ALEX

25 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου) 25

Όπως δλοι οι άρραβωνιασμένοι, ηχησαν να λένουν τότε χλίτες δύο τρέλλες... Δι' ατέλειωτες στιγμές έμειναν εκεί ο ένας κοντά εις τόν άλλον ψυφρίζοντες λόγια γλυκά...

οάν τριαντάφυλλον να του μειδιή ανάμεσα από τιά ξεπλεκα μαλλιά της. 'Ερχομαι, Σίγκερτ, τού εφώναξε. Τί ώραία ημέρα! Σε δύο λεπτά εφθάσα!

Διά τόν Φίλιππον και τήν Ντολορές δέν ύπηρχε τελειότερα ευτυχία. 'Ησαν και οι δύο νεοί, ώραίοι, γεμάτοι ύγεια και τό μέλλον ήνωίτοε έμφορος τους ανήθρον.

'Επί τέλους τήν ελπε να κατεβαίνη τήν μαρμαρίνην σκαλάν και έτρεφεν εις συνάντησί της. 'Πού δά πίμε λοιπόν, Σίγκερτ;

Ο Σίγκερτ έπιπλοίας και ατύος και έγγίζων με τό ένα του χέρι τό άκρον του φορεμάτός της τό έφερε εις τά χέλι του.

'Η Ντολορές εχαιρογέλασε και τού άπήγγιτε με λίγη μελαγχολία. 'Ναί, Σίγκερτ, τό πιστεύω κ' εγώ.

Ο Σίγκερτ έπιπλοίας και ατύος και έγγίζων με τό ένα του χέρι τό άκρον του φορεμάτός της τό έφερε εις τά χέλι του.

'Η Ντολορές εχαιρογέλασε και τού άπήγγιτε με λίγη μελαγχολία. 'Ναί, Σίγκερτ, τό πιστεύω κ' εγώ.

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Προζήμε ένα απογευματάκι μέσα στο εθνηικό και φιλόδοξο σαλονάκι του καταστήματος του κ. Α. Σκουληκί, στην οδό 'Ερμού 10.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Τάκην Α. Διά τό δημοσιευθέν έχεσθήτε δραχ. δύο και 10.-Ν. Σπαθίης. 'Εξέφλησις έληφθη.-Β. Λαγόν. Τά χαρτόσημα εινε άχρηστα δ' ήμεις.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΘΥΡΙΔΩΝ

Προθύμως άλληλογραφή μετά νέων άμφοτέρων φυλών. 'Ελληνιστι και Γαλλιστί. 'Ηλληγομένο πουλάκι. Θυρίς 93, Γραφεία Σφαιρας.

'Η συμμορία τών Ιπποτών του θανάτου εισελεύθηα στο σαλονάκι της Σφαιρας, χαιροτά άπαξιτωτά και άπίσως τάς συναδελφούς. Ζητούνται συμμορίαί και συμμοριότρια.

Προτεινό άλληλογραφίαν, άνταλλαγίη c. p. με διά δίδων και νέον. Γράφατε 'Νυκτερινή Γάληνη, θυρίς 91. Γραφ. Σφαιρας.

La Duchesse de Parme, θυρίς 41, δέχεται άνταλλαγίην έπιστολών και c. p. με πάσας και πάντας.

Celles qui de vous toutes desirent échanger lettres et c. p. écrivent, Duc du Berry, guichet 54. Bureau Σφαιρας.

Αλλιλογραφία ειλκονόμοις με οιοουσδήποτε. Χάσιμη Σελίγη, 'Ταπεινό 'Αστέρι, 'Παυλί της 'Αθήνας, δέχεται; 'Τροπικός 'Ηλιος, θυρίς 96, Γραφεία Σφαιρας.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1921

«Λοχίας Θαλάσσης», Μπερδεμένο Σωματοπέλημα, 'Κουραμένο Φαναράκι, 'Αγρυπνος Χειροβομβιστής...

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

10 ΛΕΠΤΑ ΕΚΑΣΤΗ ΛΕΞΕΙΣ

Όσοις, δουλ άπιθυμεί λογοτεχνικήν άλληλογραφίαν άποστέλει Β. Καλδήν, Παλιόραε, Πόλον.

Όσοις, δουλ άπιθυμεί λογοτεχνικήν άλληλογραφίαν άποστέλει Β. Καλδήν, Παλιόραε, Πόλον.

τόν άνδρα της ή με τόν έραστή της, θέλει παρηγοριά, άς γράψη στον Ντολάντα, p. Μπερζίνην.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ

Κάποιο Φανταράκι που ύπηρξεται στο 1ον Στρατ. Νοσοκομείο Σμύρνης ζητεί άλληλογραφία με Σμυρνιαπούλες, ίνα διασεδαζόν λημονήση τήν 13ην μιν ζήην τό Μετώπου.

Όσοις, δουλ άπιθυμεί λογοτεχνικήν άλληλογραφίαν άποστέλει Β. Καλδήν, Παλιόραε, Πόλον.

γίη c. p. και έπιστολάν μετά δίδων και νέον όλης της 'Ελλάδος. 'Ασημονιμένο ναυτάκι, 'Περιπλανώμενο ναυτάκι. Θωρ. 'Αλήμονος Σμύρνη.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

Νεαρός δεκανεύς από μακρού χρονικού κορυφός των όρών της Μ. 'Ασίας, θέλον να διασεδάζη τήν μοναχίαν του, ατρεί άλληλογραφίαν c. p. και έπιστολάν μετά δεσποινίδων 17-19 ετών.

Τὰ ραβασάκια τοῦ Μπερούση

Περδίω μ' π' λ' μ'
Κατὰ πῶς σὺ γραψα
ἰν τῆ προηγουμένη μ'
πῆγα νά βροῦ κάμερα
μιτ' ἐπίπλουν κι θηλ-
κὼν πρὸς διηυθέτην
τ' ἑξοβουδ' μύτου κα-
ταστάσιους. Κί, δόξα
νάχ, πέτ'χα μίνια στά
Τουρσεκλιδ' κα σπους
τ' ν' ἡθιλα. Ἐνα κρι-
βάτ', μίνια καρέγκλα,
μ' σὸ τραπέζ', μίνια

χῆρα σπ' τουνοικουκερά, δὺ τσοῦπρες, μίνια
γρηά και μίνια μερετέρια, δούλους τ' Θεοῦ
πρὸς ξεχ' μόνιασμα. Οὐλα τὰ καλὰ τὰχ' αὐ-
τίνου τοῦ δερμάτιου, κι' ἰκτός τούτ' ε' νύχτα
φόντες γυρίζου νά πλαγιάσου εἶνι κλειστή ἡ
οὐξόπουρτα κι συμφών' σαμαν μί τ' χῆρα νά
μπαινοῦ ἀπ' τοῦ χαμ' λὸ παρεθύρ', τοῦθ' ὀ-
πυρ καλὸ κι' αὐτίνου, διότ' ἄμα κανιά βουλά
δὲν ἔχου νάν τ' ἑξωσώσου τοῦ νοῖκ', μπουρῶ
νά πάρου τὰ μπαγάκια μ' κι νάν τοῦ σκάσου
ἰκαίθεν ὑπουβρυχιάμεντι, νιά χαρά.

Ἄς ἔλθουμιν τώρα κι εἰς τοῦ φλουγιρὸν κι
καυτιρὸν ζήτ' μα ἦγουν τοῦ ἰρωτ' κόν. Ἰγὼ νά
σ' ποῦ τ' ν' ἀμαρτία μ' σ' τ' ν' ἀρχὴ ἔρρ' ἕα τὰ
δίχτυα μ' στοῦ δουλ' κὸ γιά νά μ' κουνουμάη,
ἰκτός τὸν ἄλλον κι κἀνα μιζιδάκου. Αὐτίν'
ὄμους ἡ σακαφιλώρα, ἰνῶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα
ἦταν καλόβολ' κι ὑπουκουρητική, ὥσπυρ Κι-
μάλ, τ' ν' πρῶτ' βραδύα π' πῆγα σ' ν' κουζίνα
κι τ' ἑξωσώσου μπὰ κι' ἔχ' κἀνα μιζὲ γιά νά
παρηγουήσου τ' ν' πεῖνα μ', αὐτίν' μ' ἄπου-
κρίθ' κε πῶς δὲν ἔχ'.

—Γιά κύττα καλλίτιρα, οὐρὲ καλὸ μ', μπὰ
κι' εὐρ' ε' τίπουτας φαγῶσ' μου, ὁ, τ' νάνι ἕξόν
ἀπ' ἀγκουναρία μ' χαλάν λιγάκι τοῦστουμάχ'.

—Δὲν ἔχου, μ' ἄπουκρίνιτι, γιὰ τὴ τογήψη-
οιτοποιοιτοητοστασιαση.

—Φτοῦ, σκουληκουμερμηκότρυπα κι μπου-
μπουτοκουριθαρογομουκαλαμκουκάλιευρο!
Πῶς τοῦειπες αὐτίνου τοῦ πῆρι διὰ γραμματ'
οὐρ' τοιριμῶνια;

—Τὴ ἦψησι τοῦ τοῖροι τοῦ ἡ τοάτσα τοῦ,
σὲ λέω.

—Τί μ' λιάς, οὐρή, π' νά σ' πῆ οὐ παπᾶς
στοῦ φτι κι' οὐ διάκουσ στοῦ ριζάφ'! Τοῦ
κατοπιτοικὶ πουλιεμῖς νά μ' τραγ' ὄμηρς γιά
κουρουιδέβ'ς μῖτ' ἰμένα, οὐρὲ μπαίγνιου;

Τοῦ χαιβὰ τ' ἰκείνη, οὐλοῦ τοιριτοῖται-
τοριτόισι τοῦ πάινε σάν κι νάν τ' ν' εἰλᾶν
στ' φουτιὰ τ' γλώσσα τ' ἑξ κι νά τοῖσιριζε.

Ἐδουσα-πῆρα, μαλλιά ἔβγαλ' ἡ γλώσσα μ'
κι ἡ θ' κῆ τ' ε' ἀντάμα ὄσου νά μ' δῶκ' νά
πάρου κᾶβου πῆρι τίνους ἰπρόκετου.

Κᾶτ' τοῖρους π' μουεγι φ' λάξ' γιά μιζὲ
τ' ἑξ πῆρι ἡ βᾶβου τ' ν' κουριτοῖνε, τ' ἑψησε
κι τ' ἑφαῖ, βουλῆμ' κι σιδεροῦ ἀχώνευτου
νάν τ' ἑξ γέν' στοῦ στουμάχ'. Γιά ταῦτου δὲν
εἰχ' ἄπουμῖν τίπουτας γιά μένα τοῦν κα-
ψαρό. Κ' βεντιάζουνας ὄμους εἶδα πῶς δὲ γέ-
νεται προκουτῆ μ' αὐτίν' τ' ν' χαζουδοῦλα,
γιατί ἡθιλι ἕναν ἰῶνα νά σ' ἐνενοῦηθοῦμι
γιά κᾶθε κ' βεντὰ ἀλαμπουρνέξ' κη ποῦ μῶλιε,
φέξε μ' κι γλῶστρησα. Οὐ χρόνους εἶνι χροῖμα,
λίεσι οὐ Ἰγγλέζους, κι' ἰγὼ δὲν ἔχου σκουπὸ
νά χάνου τοῦν κᾶρὸ μ' τῆ μᾶπτα. Γιά ταῦτου
ἀπουφάσινα νάν τὰ φτιάσου μιτὰ τ' ἑξ μίνια
ἀπ' τ' ἑξ δύγιου τοῦσπρες, τοῦ ὁποῖου ἰκού-
μᾶ σεργιανὰ ἀμφοτίρις, νάν τ' ἑξ βάλ'ς στοῦ
πουτῆρ' κι νάν τ' ἑξ πῆρς. Γράψε μ' κι οὐ τ'
γνώμη σ' γιά νά ἰνιργήσου τὰ δέοντα. Ἰν
ἀνάγξ' τὰ φτιάου κι μῖ τ' ἑξ δὺ ἰερουκρυ-
φούς. Τὶ ἔχου νά χάσου, τ' ν' τσοχα γιά τὰ
ραφ' κά!
Ταῦτα κι μένου

Μήτρους Κουρ' νόγαλους

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

**Ἰγιῶν και ἀρρώστων διὰ νέας μεθόδου.
Σφρίγος, τόνωσις, ἀκμή.**

Ο Ιατρός ΣΩΤ. ΡΟΚΚΟΣ φέρει εἰς φῶς νέαν τοιαύ-
την θεράπειαν δι' ἧς ἀδύναται ἀμέσως εἰς τοὺς ἰγυεῖς
ἡ νευρική και μυϊκή δύναμις, ἡ ἐνεργητικότητα, ἡ ἀν-
τοχή εἰς τὴν πνευματικήν και σωματικήν κόπασιν και
ἡ γενετήσιος δύναμις. Οἱ ἀδύνατοι, ἀναμικτοί, ἐξητλη-
μένοι, ἀποκτᾶσι νέας δυνάμεις, οἱ δὲ ἀρρώστοι ἀντε-
πεθεχονται εἰς τὸ τρακῆσιον κατὰ πάσης νόσου. Αἱ
ἰδιότητες αὐτῆς εἶνε θανάσιαι εἰς τὴν νευροσθένειαν
ἀλλοιισμόν, ἰδερουργίας, διαβήτην, ἀτροφίαν, παρ-
αλύσειν, γεροντικὸν ἢ τοξικὸν τρόμον, γαιπῶδεις ἀ-
σθενήσεις, ἀρτηριακὰς καρδιοπαθείας και νεφρτικὰς
ἐπιπεπθασίας. Ἐπισκέψαι 10-12 και 4-6 ὁδὸς Ἐρμού
Φωκίωτος 8.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Ἥκοσον, ἦχοσον,
ἀναγνώσθες ἡγαπητέ,
και φρίχσον
οὐρανε,
τὸ ὁποῖον
παραφρονοκομεῖον.
Ἐπιθυμῶσιν, λέγει,
οἱ βουλεπταὶ
δωκάντων ψῆφον
εἰς τὰς γυναῖ,
νά ὑπαγαίνωσιν οὐτα
και φανδάροι,
ὅπου ὁ ἐωσφόρος
νά τὰς πάρη.
Τὶ γὰρ ἡ γυνή,
πεπλασμένη
διὰ τὸν κοιτῶν

μέλλει ποιησέσθαι ἐν τῷ στρατῶν
και τὶς θά παρασκευάξῃ ἡμῖν τὸ φαγητόν,
ἐάν ἡ σύζυξ ἡμῶν μεταβαίνει πρὸς ἄγρον
τὸ ὁποῖον [ψῆφῶν,
ὁ χειραφετισμὸς ὀλεθρὸς τῶν οἰκογενεῶν.
Παύσατε γοῦν σουφραζέτοι καιβλακένδιοι λῆαν
κραφγάζοντες ὑπὲρ τοῦ φεμινισμοῦ τῆς γυνὸς
και γὰρ παρόντα τὰ θῆλα ψῆφον και θητεῖαν
θέλουσιν ἐκσπάση ἐπὶ τῆς ἑσραπτικῆς καμβουρὸς
ἦγουν θά σᾶς μεταβάλλωσι τὸν ἀγανίαν,
και ποιῶντες ἐρωτοειδὲς ἀπεργίαν,
τὸ ὁποῖον
θά σᾶς ὀρχήσωσιν τὸν καουιλισμῶν,
φουκαρεῖς μου, ἐν τῷ τειφίον.

Ὁ Ἀγαθάγγελος

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΣΟΥ

Σᾶν καλαμποῦρι κρῦο
μὰ πενταρίτσι δὺο,
γλυκὸ σᾶν τὸ φιλάκι,
ὁ κορης μαγουλάκι,
πάρτε νά δροσιστέτε,
θά πάρτε, δὲν μορεῖτε
γιατ' ἔτσι καψωμενοι
ποῦ εἰστε κι' ἀναμμένοι,
στη γκόμενα ἂν πῖτε
ποῦ τόσο ἀγαπάτε
πέστε μου τί θά γίνῃ;
Φωτιὰ κι' ἐσεῖς κι' ἐκείνη,
ἀμα θ' ἀγκαλιεστέτε
νά γλυκοξηγηθῆτε,
μια πυρκαγιά θ' ἀνάψη
και θά σῖς κατακάψη.
Πάρτε εἶνε μεγαλεῖο
μια πενταρίτσι δὺο—
κρέμα ὠραῖο παγωτὸ
σᾶν τὸν ἔρωτα γλυκὸ.

Ὁ Γιατσο

ΒΑΡΑ ΤΟ ΝΤΕΦΙ...

Βάρα τὸ ντέφι, βάρα τὸ
σπαθόφρουδη χανοῦμ
και χόρεψε ζεμπέκιουκους
χορούς, μετὰ κουτάλια
βάρα νά σὲ χαρῶ!...
Τράβ' ἀμανε δλόγλυκο
μετὰ γλυκειὰ φωνῆ σου,
ἀνήλιαγι κι' ἀφρόπλαστη,
μετὰ λῆλα κοράλια
στον ὄμορφο λαμό!...
Κι' ἀπά στοῦ μυριοπλούμιστο
τελετὲ ἂς κυλιστοῦμε,
ἀκόλαστα κι' ἀχόρταγα
τὴν ἡδονὴ νά πιθοῦμε!...

Πέργαμος Πέτρος Μπερῶνης

—Νά τοῦ ἀποδώσω τὴν ἐλευθερίαν; Ὅχι,
γιατί ἕνα κλουβὶ δίχως πουλί, μοιάζει μετὰ
καρδιά δίχως ἔρωτα.

**

—Ἡ μαμά μου βάνει τὸ βέλο τῆς.
—Ναί, ρίπτει πέπλον ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

**

—Στὴν Ἀφρικὴ οἱ Ἀραβίνες περπατοῦν
γυμνέ... δὲν κάνουν φουστανῖα.

—ὦ, Θεέ μου! μὰ τότε περὶ τίνος μιλοῦν;

**

—Νομίζαμε πῶς θά σῖς βρῖσοκαμε ἀπαρ-
γόρη.
—Ἄ, ἔπρεπε νά με βλέπατε χτές.

Τοῦ Βζάμη τὰ καμώματα

ΥΨΗΛΗ ΠΟΛΙΤ. ΚΗ

Γιά βάστα νά
κουβεντιάσουμε λι-
γάκι και περι ἑ-
ξωτερικὴ πολιτι-
κῆ, ῥὲ Μανιῶ ἑ-
δώδιμη και ἀποι-
κιακῆ, γιά μὸν
φαίνεσται πῶς δὲν
πᾶνε καλὰ τὰ
πράμματα και πῆ-
πει γιὰ φῆχο τὴν
ἄψεγο σῆσι κατὰ
πάντα και νάν
τούς κανονίσω ὀ-
λους πῖ και φῖ.
Καλοκαιρί προᾶμ-
μα εἶνε και σύ-
γγεφα συσσορε-
βουνται στοῦ διε-
θνὲς ὀρίζων, ὀ-
πως δὲ διαλαβαί-
νουνε οἱ ἐφημερίς.
Ζέξες πῶσανε και
ψυχρότη, λέει, ἔπεσε στῆς σκέσεις τῆς Ἄν-
τᾶντ. Γιά νά ἑστάξουμε τὸ λοιπὸ τί συμβαίνει
δῶ χάμου κι' ἦθε τοιουτοτρόπως κοντοσύλ-
λαβῆ ἡ κατάσταση.

Ἐμεῖς κάνουμε ἕναν πόλεμο μετὰ τὸν Κε-
μάλῆ—ἔτσι; Τὸ λοιπὸ τί θέλεις εἰσὸ, ῥὲ Ἰ-
ταλέ, και τὸν ὑπεστηρίζεις και τοῦ δίνεις ὑ-
λεμοφῶδια και ζωοτροφίες; Αὐτ' εἶνε ἡ συμ-
μαχία ποῦ θά κάνουμε και θά γενόμεστε φίλοι
και μπατζανάκηδες; Γιά σοῦ πέρασε ἀπ' τὴν
ιδέα πῶς θὰν τὰ χάσουμα τὰ παραμύθια ποῦ
μῖς ψέλνεις περὶ συμπᾶθεια και δὲ συμπεψέ-
ται ὁ κόρητας Σφόρτσας; Ἐννοια σου και
τόνε καταλάβασε μ' αὐτόνε; μαλλοβάμπα-
κος εἶνε. Ὑστερης ἐρχεται ὁ κυρ-Γκιοντᾶ και
σενκοντᾶρη τοῦς Ἀρβανούς και μῖς πάρουμε
τὴ Χειμᾶρρα και τὴν Κορυτσί μετὰ τὴν δημοφ-
κορυτοσπούλα τῆς. Πάρα κάτω ἡ Ἀμερῖκα
τοσκᾶνεται μετὰ τὴν Γιάπωνα, ἡ Γαλλία τρώ-
γεται μετὰ τὴν Ἀγγλία, μετὰ τὴν Γερμανία και
μετὰ τὴν ρούχα τῆς, βγαίνει στὴ μέση κι' ἡ Πο-
λωνία και ζητάει τὴ Σιλезία, ἀπὸ κᾶνω ὁ
Λεβῖν ὄλο και τρῖζει τὰ δόντια του—ποῦ θά
τραβήξῃ αὐτὸ τὸ παρατόφουδο; Ἐδῶ κάναμε
ἕναν πόλεμο πέντε χρόνια, μῖς ρούφηξε τὸ
αἷμα ἡ αἰσχροκερδέια, και μολὶς τελειώσαμε
κι' εἶπαμε νά ξεκουραστοῦμε λιγάκι, τώρα
ν' ὀρχίσουμε καινούργιον! Ἐ, ῥὲ μοβόρα
διπλωματία, πῶς μῖς τυλίγεις ἐτσι τροποειδῶς
και μπαμπέσικα! Ἄς ὀψεται ὁ πατέρας μου
ποῦ μ' ἔκανε ταγκᾶρη και δὲ με σπυδαῖς
γιά προθυποργῶ, νᾶρθω αὐτοῦ στὴ Διά-
σκεψῖς νά σᾶς ἐξηγήσω τρεῖς και πέ πλαιώ-
τικα και νά σᾶς ἀλωνίσω ὀλους. Κυτᾶχτε
μονάχα μῖν παρατραβῆτε τὸ λουρί, και μῖ
με ξαναγκᾶστε νά ἐξέρθω τῆς οὐδετεροτῆς
γιατί θὰν τὰ φτιάξω ὀλα μπριαμ τοῦ φούρ-
νου και πρᾶσινάδες— μῖλῆσε κανεῖς;

Ο ΒΛΑΜΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΜΠΑΤΖΕΧΡΟΥΛΑ

Τὶ πανθᾶνω ἡ δύστηνος δὲν μορῶ νά σῖς
φαντασθῶ. Ὁ οὐζυγὸς μου ποῦ μ' ἔχει κερία
του και εἶνε στὴ λαχανογορὰ πρῶτος μεσίτης
και βγάνει δὺο χιλιάδια δραχμάς τὸν μῆν και
τῶμε τεσερακῖς φοραὶ τὴν ἑβδομάς κῆραν
και ἄσπρο ψωμί, και παγαίνουμε ἐγὼ, αὐτός
και τὰ πέντε παιδιὰ μας—οἱ δὺο δυχατέ-
ρες μας—νά μῖς ζήσουνε—κάθε Σαββάτᾶ-
βραδὸ στοῦ θέατρο και κάθε γιορτῆ στοῦν κενη-
ματόγραφο και κάθε ἀπόκηρα στοῦ μῆγαν χορο-
εσπερίν τῶν λαχανοπωλῶν και χορεύουμε
πόλκα και μαζούλκα, δὲν εὔρσκα ἄλλο σπῖ-
τιον νά ἡγοράση και πῆρε ἕνα πλεσίον στά
λιωτριβεία κι' ὄσο ν' ἀνέβω ἐνθεν κακεῖθεν
πεζικῶς στὴν Ἄνθηνα κοράζομα και πᾶπουν
τὰ πᾶκια μου και ἀπὸ τὸν καῦσων ἀναλιγώνει
ἡ μπουλτᾶρη και τὸ κοκινάδι ποῦ βαῖνω στοῦ
προσώπατον μου και γίνομα χάλια. Δὲν ἄν-
τέχο πλέον και θὰν τὸ πὼ τοῦ ἀντροῦς μου
νά μοῦ ἀγοράση ἕνα ἑπτακίνητον γιά νά μῖν
ὑπεριπατῶ πολὺ και ἰδρώνουμε τὰ πόδια
μου και θέλουνε κάθε μῖν πλύσιμο.

Ἡ κερία Μπατζεχροῦλα